

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudce Ondřeje Mrákoty a soudkyně Michaely Bejčkové v právní věci žalobce: **B. M. V.**, zast. Mgr. Jindřichem Lechovským, advokátem se sídlem Šlejnická 1547/13, Praha 6 – Dejvice, proti žalované: **Policie ČR**, Krajské ředitelství policie hl. města Prahy, se sídlem Kaplanova 2055/4, Praha 4 – Chodov, proti rozhodnutí žalované ze dne 14. 8. 2019, čj. KRPA-156943-52/ČJ-2019-000022, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 26. 9. 2019, čj. 4 A 51/2019-39,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovenému zástupci žalobce Mgr. Jindřichu Lechovskému, advokátu, **s e p ř i z n á v á** odměna a náhrada hotových výdajů v celkové výši 4 114 Kč, která bude proplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce je státním příslušníkem Bulharské republiky. Výše specifikovaným rozhodnutím žalovaná prodloužila dobu jeho zajištění za účelem správního vyhoštění podle § 124 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), a to o 40 dnů. Žalobce se proti tomuto rozhodnutí bránil žalobou, kterou městský soud v záhlaví označeným rozsudkem zamítl.

[2] Žalobce (stěžovatel) podal proti rozsudku městského soudu kasační stížnost. Žalovaná a posléze též městský soud prý nedostatečně a nesprávně vyhodnotily zásah rozhodnutí do jeho soukromého a rodinného života. Údajně nezohlednily, že je rodinným příslušníkem občanky ČR.

[3] Žalovaná se ke kasační stížnosti nevyjádřila.

[4] Kasační stížnost má požadované náležitosti, byla podána včas a osobou oprávněnou. Důvodnost kasační stížnosti posoudil NSS v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.); neshledal přitom vady, jimiž by se musel zabývat i bez návrhu.

[5] Kasační stížnost není důvodná.

[6] Ze správního spisu vyplynulo, že stěžovatel byl v ČR opakovaně pravomocně odsouzen za různé trestné činy, potrestán byl nepodmíněnými tresty odnětí svobody i trestem vyhoštění. Dne 18. 4. 2019 stěžovatele kontrolovala policejní hlídka v Praze. Stěžovatel k prokázání totožnosti předložil bulharský občanský průkaz a bulharský řidičský průkaz, oba vystavené na jiné jméno. Vzhledem k podezření, že předložené doklady byly padělané, policejní hlídka stěžovatele téhož dne zajistila dle § 27 odst. 1 písm. d) zákona č. 273/2008 Sb., o Policii ČR. Následně bylo zjištěno, že předložené doklady jsou vskutku padělané. V návaznosti na to Obvodní soud pro Prahu 9 vydal **trestní příkaz** ze dne 19. 4. 2019, sp. zn. 3 T 53/2019, který téhož dne nabyl právní moci. Stěžovatele shledal vinným z přečinu padělání a pozměnění veřejné listiny a přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání.

[7] Dne 20. 4. 2019 bylo **zahájeno řízení o správním vyhoštění** dle § 119 odst. 2 písm. b) zákona o pobytu cizinců. Během výslechu stěžovatel mj. uvedl, že si padělaný doklad opatřil, aby mohl navštívit bratrance a přítelkyni bydlící v ČR. Ještě předtím vycestoval do Německa za rodiči. Jeho přítelkyně studuje ve Švédsku, chtěl být s ní, než tam pojedou. Poté se plánoval vrátit do Německa, kde pracuje a normálně bydlí. Přítelkyni by si chtěl vzít, napadlo je, že by mohli žít i v Německu. V ČR bydlel s bratrancem, jiné ubytování nesháněl, protože se chtěl vrátit do Německa. Nikde jinde v ČR nebydlel. V ČR nemá žádný majetek. Po dobu pobytu v ČR měl brigádu v pizzerii. Je svobodný a bezdětný, má přítelkyni, občanku ČR, která bydlí v Praze. Jejich vztah trvá osm let. Krom bratrance nemá v ČR žádné příbuzné. Zbytek rodiny žije v Německu. V Bulharsku mu nic nehrozí, ale vrátit se tam nechce. Dobrovolně vycestuje do Německa.

[8] Ministerstvo vnitra téhož dne, tj. 20. 4. 2019, vydalo závazné stanovisko, podle něž je vycestování stěžovatele do Bulharska možné. Žalovaná tedy rozhodnutím z téhož dne **uložila stěžovateli správní vyhoštění a stanovila dobu deseti let**, po niž mu nelze umožnit vstup na území ČR. Proti tomuto rozhodnutí podal stěžovatel odvolání. Žalovaná dne 3. 6. 2019 odvolání proti tomuto rozhodnutí zamítla. Stejně tak Městský soud v Praze zamítl žalobu, kterou proti rozhodnutí o odvolání ve věci správního zajištění vydala žalovaná (rozsudek ze dne 27. 8. 2019, čj. 1 A 37/2019-39).

[9] Žalovaná pak dne 20. 4. 2019 stěžovatele „**přezajistila**“ **za účelem správního vyhoštění** [§ 124 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců], a to na 30 dnů. Proti tomuto rozhodnutí podal stěžovatel žalobu, kterou městský soud zamítl rozsudkem ze dne 12. 6. 2019, čj. 16 A 28/2019-53. NSS kasační stížnost proti tomuto rozsudku zamítl rozsudkem ze dne 15. 8. 2019, čj. 7 Azs 236/2019-21.

[10] Jelikož doba prvního zajištění nepostačovala k realizaci správního vyhoštění stěžovatele, rozhodnutím ze dne 16. 5. 2019 žalovaná **prodloužila zajištění o 90 dnů** (§ 124 odst. 3 zákona o pobytu cizinců). Dne 10. 6. 2019 žalovaná dále zkoumala, zda trvají důvody stěžovatelova zajištění; přitom konstatovala, že nevyplývaly nové skutečnosti, které by vedly k ukončení zajištění (viz úřední záznam ze dne 10. 6. 2019). Žalovaná pak vydala **nyň sporné rozhodnutí, jímž podruhé prodloužila dobu zajištění** stěžovatele, a to o 40 dnů.

pokračování

[11] Jedinou otázkou tohoto případu je, zda se žalovaná a posléze městský soud dostatečně věnovaly námitce o zásahu druhého prodloužení zajištění do soukromého a rodinného života stěžovatele. A též to, zda tuto námitku vyhodnotily správně.

[12] NSS předesílá, že při rozhodování této kauzy vycházel z rozsudku 7 Azs 236/2019, cit. v bodě [9], v němž řešil kasační stížnost stěžovatele ve věci jeho prvotního zajištění. S ohledem na to, že se jedná o obdobné věci a stěžovatel v nynější kasační stížnosti víceméně nepřináší nic nového, na tento rozsudek NSS v podrobnostech odkazuje. I v nynějším rozsudku NSS konstatuje, že žalovaná se tvrzeným zásahem do soukromého a rodinného života stěžovatele zabývala dostatečně (s. 9 a 10 napadeného rozhodnutí a body 23 až 30 napadeného rozsudku; srov. též rozsudek 7 Azs 236/2019, body 9 až 11 a tam cit. judikaturu).

[13] Ani výtky nesprávného posouzení přiměřenosti dopadů rozhodnutí do jeho soukromého a rodinného života není důvodná (podrobněji viz rozsudek 7 Azs 236/2019, bod 13). NSS nezpochybňuje argument, že zajistit a zejména držet v zajištění lze jen cizince, u něhož neexistují překážky vycestování (viz usnesení rozšířeného senátu ze dne 23. 11. 2011, čj. 7 As 79/2010-150, č. 2524/2012 Sb. NSS). Avšak u stěžovatele nikdo takové překážky neshledal. Rozhodnutí žalované není v tomto smyslu zkratkovité. Stěžovatel se mýlí, pokud se domnívá, že jeho soukromý a rodinný život městský soud relativizoval. Naopak jak žalovaná, tak městský soud poctivě zhodnotily stěžovatelova tvrzení o existenci přítelkyně se státním občanstvím ČR, která žije v Praze, ale studuje ve Švédsku, též tvrzení o délce jejich vztahu a stěžovatelově vizi o jejich sňatku. Tezi o jejich trvalém a silném vztahu žalovaná ani městský soud neuvěřily, jelikož stěžovatel neznal datum narození přítelkyně, ani po 8 letech vztahu neuzavřeli sňatek, neměli děti. Během posledního pobytu v ČR stěžovatel bydlel u bratrance, ne u přítelkyně.

[14] Ohledně tvrzeného zásahu do soukromého a rodinného života stěžovatele NSS zejména nechápe, proč by údajnému vztahu s přítelkyní, která aktuálně má studovat ve Švédsku, mělo překážet vyhoštění do Bulharska, nikoliv však odchod stěžovatele do Německa. NSS také již jednou odpověděl na stěžovatelovu opakovanou námitku ohledně toho, že se na něj jako na rodinného příslušníka občana EU nevztahuje tvrdostní klauzule, dle níž jen výjimečně dojde k nepřiměřenému zásahu do soukromého a rodinného života cizince, který od počátku pobýval na území ČR neoprávněně (viz rozsudek 7 Azs 236/2019, bod 14).

[15] NSS tedy zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 s. ř. s.). O náhradě nákladů řízení rozhodl podle § 60 odst. 1 za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch; žalované náklady řízení nevznikly.

[16] Podle § 35 odst. 10 ve spojení s § 120 s. ř. s. zástupci, který byl stěžovateli ustanoven usnesením městského soudu ze dne 27. 8. 2019, hradí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát. Ustanovený zástupce provedl ve věci jeden úkon právní služby, sepsání kasační stížnosti [§ 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif)]. Za něj zástupci náleží mimosmluvní odměna ve výši 3100 Kč [§ 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bodem 5 advokátního tarifu], která se zvyšuje o paušální náhrady hotových výdajů ve výši 300 Kč [§ 13 odst. 4 advokátního tarifu]. Za úkony právní služby tedy zástupci náleží 3400 Kč a dále DPH ve výši 21 %, celkem tedy 4114 Kč. Tato částka bude zástupci vyplacena do 30 dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. února 2020

Zdeněk Kühn
předseda senátu